

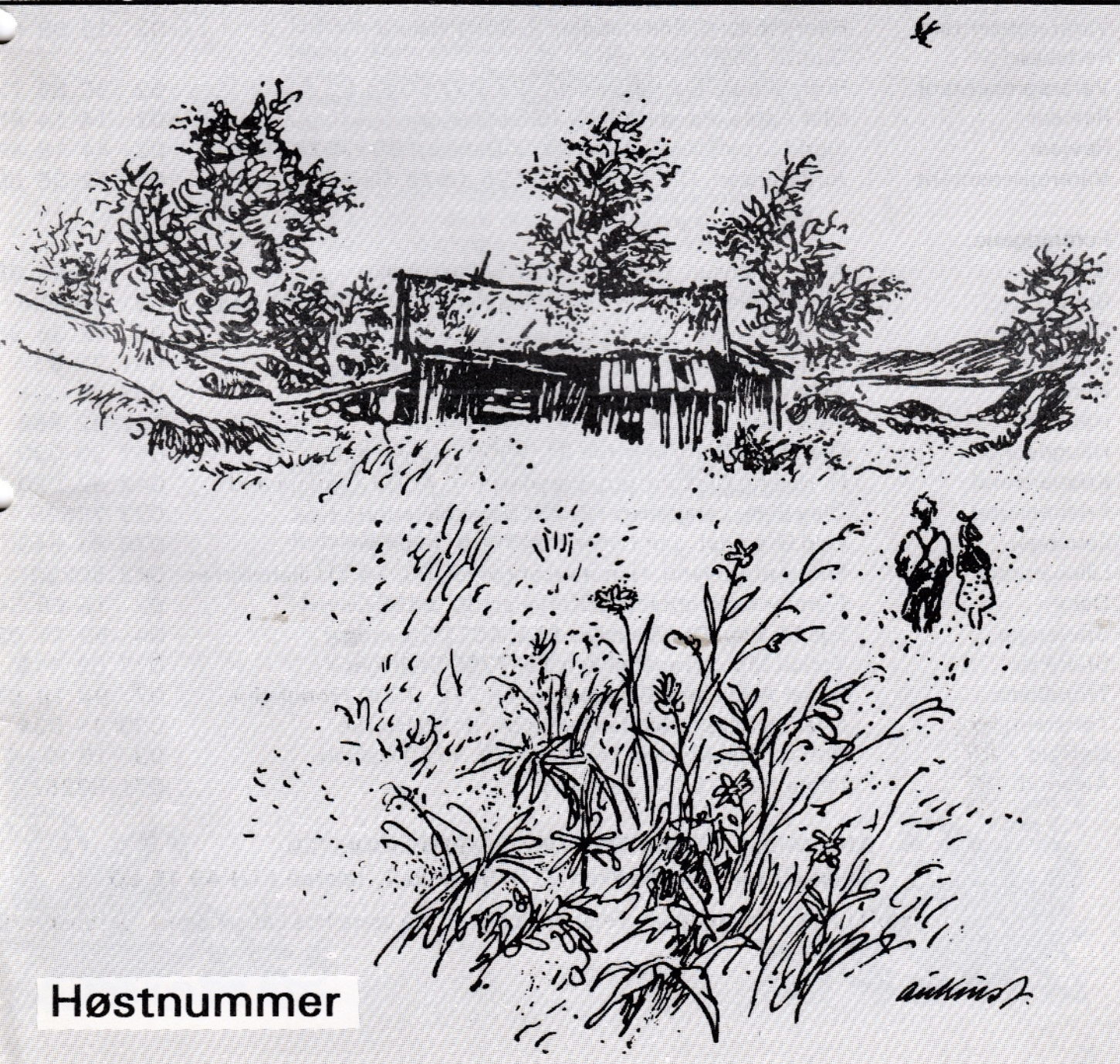
Tele

PENSJONISTEN

NR. 3/88

ORGAN FOR TELEVERKETS PENSJONISTFORENING

15 ÅRGANG

Høstnummer

Anders

Televerkets pensjonistforbund, Sekretariatet
 Kongensgt. 21, 0153 Oslo 1
 Telefon (02) 40 61 43
 Kontortid tirsdager 10-12

Forbundsstyret

Leder	Hilmar Adriansen, Kongensgt 10, 3600 Kongsberg	03 73 14 76
Nestleder	Ole Samuelsen, Midttua 21, 5500 Haugesund	047 23 030
Vararepresentant	Birger Arvesen, Jonas Liesv. 39, 3000 Drammen	03 82 36 86
Kasserer	Odd Wallem, N. Skogvei 46, 5037 Solheimsvik	05 29 62 35
Vararepresentant	Sig.M Oslen, Nicolaysensvei 3 a, 5032 Bergen	05 29 33 27
Sekretær	Trygve Raastad, Tyrihansveien 6, 1700 Sarpsborg	09 15 12 35
Vararepresentant	Eva Stensby, Kampheimv. 26 a, 0685 Oslo 6	02 26 24 10
Styremedlem	Leif F.K. Aarstad, Jerpev. 14, 3030 Konnerud	03 83 45 67
Vararepresentant	Rolf Hill Johansen, Breidablikk 8, 1600 Fredrikstad	09 32 12 90
Styremedlem	Erling Aalberg, Tankveien 20 a, 7046 Trondheim	07 91 77 01
Vararepresentant	Martinus Lervåg, Paul Fjermstadv. 69, 7015 Trondheim	07 91 24 70
Styremedlem	Grudun Låås, Grindbakken 7, 0764 Oslo 7	02 49 15 50
Vararepresentant	Henry Rusvik, Enerhauggt. 3, 0651 Oslo 6	02 19 88 4
Redaktør	Gudrun Låås, Se oven	
Vararepresentant	Ruth Skaug, Bjerregaardsgt. 28, 0174 Oslo 1	02 56 89 72
Revisor	Olaf Aares, Persbråtan 2, 0384 Oslo 3	02 14 14 65
Revisor	Ingrid Storm Hermansen, Prof. Dahlsgt. 53 b, 0367 Oslo 3	02 44 18 49
Vararepresentant	Aud Hansen, Ole Messeltsv. 126, 0676, Oslo 6	02 32 36 88

Foreningene:

Bergen	Alf B. Erichsen, Lien 8B, 5037 Solheimsvik	05 29 67 98
Bodø	Øyvind Meyer Svendsen, Hålogalandsgt. 110, 8000 Bodø	081 20 930
Drammen	Birger Arvesen, Jonas Liesvei 39, 3000 Drammen	03 82 36 36
Gjøvik	Gunnar Arentsen, Torke terr. 12, 2800 Gjøvik	061 71 937
Hamar	Aslaug Fjeld, 2310 Stange	065 71 701
Harstad	Peder Søvik, Skolegata 12, 9400 Harstad	082 62 888
Haugesund	Ole Samuelsen, Midttua 21, 5500 Haugesund	047 23 030
Kristiansand	H. Halling Guttormsen, Frøydalsv. 1, 4600 Kristiansand	042 92 020
Kristiansund	Olav Eide, Langveien 13, 6500 Kristiansund	073 73595
Levanger	Odd Øfstedal, Jamtveien 17, 7600 Levanger	076 81 940
Lillehammer	Edmund Ekeland, Hammersengveien 53, 2600 Lillehammer	062 50288
Oslo	Gunvor Kværnbraaten, Kurveien 30, 0495 Oslo 4	02 15 66 54
Stavanger	Egil M. Bøe. Dr. Gævsliv. 13A, 4011 Stavanger	04 53 11 03
Steinkjer	Torleif Moe, Tranabakken 13, 7700 Steinkjer	077 62 112
Trondheim	Birger Andersen, Blåkklokkeveien 27C, 7000 Trondheim	07 94 18 81
Tønsberg	Kristian Raaen, Ollebakken 22A, 3190 Horten	033 41 934
Østfold	Robert Riis, Marcus Tranesvei 29, 1750 Halden	09 18 10 18
Ålesund	Peder Haus, 6050 Valderøy	071 82282

ANSVARLIG REDAKTØR FOR TELEPENSJONISTEN:

Gudrun Låås, Grindbakken 7, 0764 Oslo 7, telefon (02) 49 15 50

Frist for stoff til neste nummer av Telepensjonisten må være hos Låås innen 1. oktober 1988.

Leder

Vi har lagt bak oss et landsmøte og skal nå følge opp vedtakene fra Geilo. **Vedtektene** har på nytt stått i fokus og de vil det bli arbeidet med av **det** nye styret, etter innstilling fra den komiteen som så på disse.

Forbundets **sekretariat** har igjen tatt sete på Østlandet. Men med en noe større spredning en tidligere. Leder er Drammensmedlem, men bor i Kongsberg. Sekretær bor i Fredrikstad, men har vararepresentant i Oslo. Samtidig vil Telepensjonisten **nå** komme via Teledirektoratet fra 1989.

Når det gjelder **Eldreombud** som Landsmøtet vedtok å arbeide videre med vil oppfølgingen bli gjort på neste forbundsstyremøte - siste i september.

Det var også diskutert bevilgning til **Vestfoldaksjonen**, **men** selve bevilgningen ble ikke vedtatt, og diskusjonen viste **til** at det er stor interesse blandt de statsansatte. Vi vil i det minste fortsette å orientere medlemmene når **det** er av interesse.

Vi vil ellers være lydhøre for hva som foregår i både våre egne foreninger og i andre organisasjoner og som påvirker vårt livsforhold som pensjonist. Særlig vil vi fortsette å følge opp linjen tidligere forbundsstyret har trukket.

G.L.

Forbundsleders spalte

Ja, så sitter jeg da her som Televerkets pensjonistforbunds leder.

Da jeg ble spurt om jeg kunne tenke meg å ta et verv i forbundet hadde jeg ingen betenkelighet med å si ja.

Det var allikevel noe overraskende at jeg fra bakerste benk på landsmøtet ble kalt fram til lederplassen.

Jeg har allerede nå en følelse av at samarbeide med med det øvrige styre og lokalforeningene skal bli bra.

Vi har allerede hatt vårt første styremøte i Oslo den 28/6 1988. Her ble da en rekke saker tatt opp.

Det viktigste var: utarbeidelse av et arbeidsprogram, revidering av vedtektene, samarbeide med andre pensjonistforeninger og fordeling av arbeidsoppgaver. Det er mange saker som er på gang og det blir nok å henge fingrene i både for lederen og andre styremedlemmer.

En sak som vi ser fram til med stor spenning er den såkalte Vestfoldaksjonen. Landsmøtet avsto å støtte aksjonen økonomisk, men jeg er sikker på at vi alle støtter den moralsk.

Hva slags framtid har vi da som pensjonister? Vi føler vel alle at våre myndigheter med regjering i spissen begynner å plukke på de få goder vi har.

Vi pensjonister er vel kanskje de første til å forstå at vi alle må yte vårt til fellesskapet, men hvorfor må de begynne med de svakest? Det må da være større penger å hente andre steder i dette land?

Det lyder kanskje litt dumt og forslitt å komme med denne frasen om at det er vi som bygget opp dette landet, men er det ikke det da?

Vi har da i allefall vært med på å bygge opp Televerket til den mønsterbedrift det er idag. Vi bør da også få vår belønning for dette og jeg mener vi må legge opp vårt arbeide i forbundet med dette for øyet.

En sak som er aktuell er spørsmålet om tellerskrittene. Fortjener vi ikke noen tellerskritt gratis?

De yrkesaktive kan sette fram sine krav og ha makt bak disse, mens pensjonistene må gå mer stille i døra.

Jeg tror likevel at vi vil oppnå større forståelse i Teledirektoratet for de ønsker vi legger fram. For en overskuddsbedrift som Televerket burde det ikke være noe som helst problem å yte mer til pensjonistene.

Jeg tror på en positiv utvikling.

Når det gjelder vårt samarbeide med våre tidligere organisasjoner tror jeg også at vi skal få et fruktbart samarbeide. Vi må få lederne/styrene til å forstå at de også en deg skal bli pensjonister og nyte godt av det arbeid som pensjonistene legger ned. Jeg tror også her på en positiv utvikling og at vi vil få en bred støtte her.

Tilslutt vil jeg takke for den tillit som er vist meg og håper å være denne verdig. Jeg ser fram til samarbeidet med dere alle.

Hilmar Adriansen

Terje Opsann

Det var et stort sjokk for oss som kom til styremøte i Televerkets Pensjonistforbund i Oslo i juni, at vår venn Terje var død!

Terje som vi daglig hadde hatt forbindelse med på landsmøtet på Geilo. Riktig nok så vi at han ikke var i så god form, men han følte at her på landsmøtet hørte han til, og her vilde han være! Og villig kommuniserte han med sine venner fra det ganske land - selv om det bare ble til et smil og et håndtrykk.

Kontakt! Ja det var nettopp ordet som passet for Terje, ja ikke bare kontakt, men kontaktskapende.

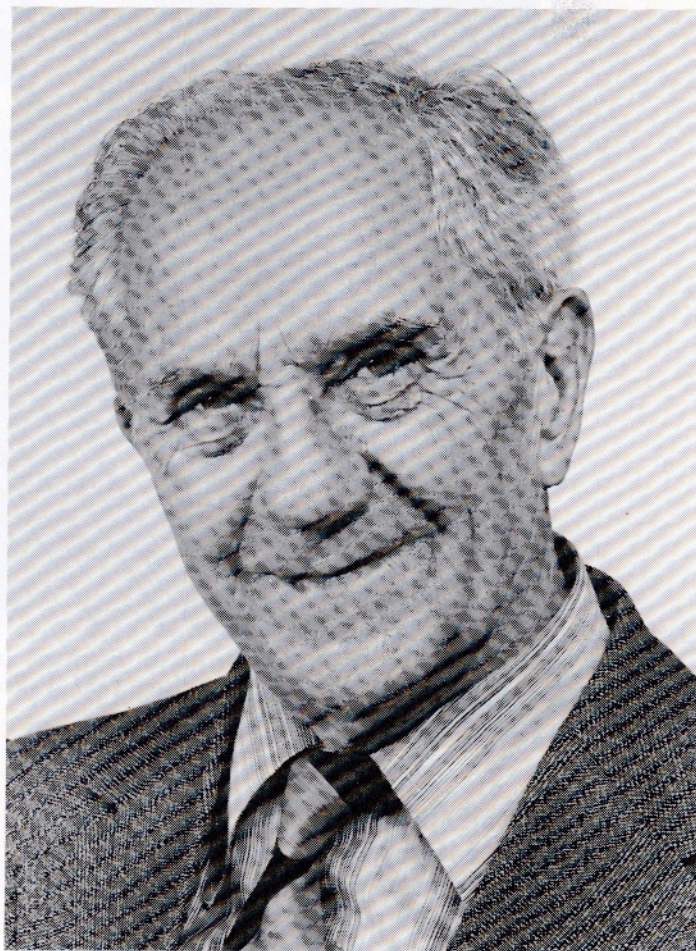
Organisasjonsoppgavene i Rikstelegrafene i 1920-årene var kolossale, og Terje tok villig fatt sammen med andre merkemenn, blant andre Arthur Ruud. Tenker vi på stykkbudene som fikk penger for hvert Telegram de bar ut, hvor også fattigkassen til tider måtte tre til for å få endene til å møtes! Der var foreninger for de vanlige bud, for stasjonsbetjener og for formenn, da forstår vi at det var naturlig at her var arbeide for en fagforeningsformann.

Og i den tiden som fulgte, ble kameratenes strev for å bli hørt i sine krav, de ble etter mange år lønnet med *seier!*

I fra de små lokale foreninger til en landsforening med kontakt videre ut til de skandinaviske land, hvor våre tillitsmenn satt ved forhandlingsbordet! Og hele veien var Terje sentralt med, villig til å ta de tyngste tak.

I sin tid ble Terje Opsann æresmedlem av sitt forbund og sjelden har det vært noen som har fortjent det bedre.

Så vilde det være naturlig at det sluttet her, men så var det nye oppgaver som dukket opp for organisasjonsmannen Terje, og det var Telepensjonistene, og de måtte ha sin organisasjon. Og Terje tok fatt, og var den selvskrevne leder. Den første var Osloavdelingen, og siden ble det opprettet avdelinger i hele vårt langstrakte land, i dag med 18 avdelinger, hvor vi hadde gleden av at Terje ble med og startet Haugesund avdeling for 10 år siden.

Alle hans venner føler et sterkt savn av Terje Opsann, og kjenner at vi har mistet en god venn og kamerat. Og han vil stå som et lysende eksempel, som en der var villig til å ta de tyngste tak i organisasjonsarbeidet for den "lille mann", som Rikstelegrafene hadde så mange av i den tid.

- Og i dag ser vi rike frukter av hans arbeide. La oss hans venner være med å løfte dette arbeidet videre i Terjes ånd.

FRED VÆRE MED HANS MINNE!

Ole Samuelson

Det gamle forbundsstyret 1985-1988

1. rekke: Gudrun Låas, Alf B. Erichsen, Ingrid Storm Hermansen 2. rekke: Birger Andersen, Trygve Raastad Ole Samuelsen, Odd Wallem og Sig. M. Olsen. Arnold Valland var ikke tilstede når bildet ble tatt.

Landsmøtet er over og vi har delvis fått nytt styre. Det "gamle styre" ser du på bildet oven.

Vi vil i den anledning rette et takk til de som nå har gått ut av styret. I første rekke gjelder det Alf B. Erichsen, som ba seg fritatt på grunn av stor belastning ellers. Vennen Alf har så lenge vært med i Forbundet vårt at alle kjenner ham. Av den grunn trenger han ikke noen ekstra presentasjon så her etterpå. Men det kanskje ikke alle vi andre visste var at han også var svært aktiv i mange andre sammenheng i Bergen i tillegg til at det han var med i vårt arbeid. Vi sender ham varme tanker for den innsatsen han gjort for oss gjennom alle år, og takker for en rakrygget foreningsholdning og et forbilde for oss litt nye pensjonister.

Fra Bergensområdet har også Arnold Valland sluttet, vi takker også ham for innsatsen for forbundet gjennom alle årene.

Birger Andersen har møtt som vararepresentant etter at Horverakk ble syk. Birger har ivrig deltatt i forbundsstyret saker og har vært en god trønder til tross for at han er Oslo-gutt opprinnelig.

Vi som fortsatt er igjen etter at disse er bedt seg fritatt, vi vil savne dem fremover. Men vi vet at kontakten er i orden. Foreningsmennesker svikter ikke i interesse. Takk for en god tid sammen!

Ingrid Storm Hermansen ba om avløsning som sektretær- og som sektretær takker vi henne for arbeidet i denne tiden. Men vi har henne fortsatt med oss. Hun skal sammen med Aares passe på at vi bruker pengene på beste måte. De to skal revidere regnskapet i kommende periode.

Gudrun

Inntrykk fra det 5. ordinære landsmøte i Televerkets Pensjonistforbund 30. - 31. mai 1988.

Dette skal ikke være noe referat fra Landsmøtet, men bare noen inntrykk jeg, som deltager, sitter igjen med.

Ett av disse inntrykk er, at 2 dager blir for kort tid for slike landsmøter. En dagsorden for slike møter vil alltid inneholde mange punkter, og de fleste av disse vil kreve en bred gjennomdiskusjon.

Det vil være en fordel om de saker som legges frem, er godt kjent av delegatene på forhånd, og at de har vært behandlet i Lokalforeningene. Da vil det være lettere å komme frem til fornuftige standpunkter, ut ifra de synspunkter som kommer fram under møtet.

Imidlertid er jeg redd for den oppfatningen som mange har, at delegater skal møte med bundet mandat. Bundet mandat gjør at man på forhånd har låst seg fast til ett standpunkt, og ikke kan ta hensyn til de synspunkter som ellers kommer fram under møtet.

Som pensjonister er vi i en alder, da vi trenger god tid til å sette oss inn i nye saker, slik at vi kan komme fram til fornuftige standpunkter. Jeg ser også landsmøtene som et uttrykk for sosialt samkvem, og som et viktig middel til å utveksle meninger og erfaringer lokalforeningene imellem. Derfor mener jeg at vi bør få igang en diskusjon om å utvide landsmøtene 3 eller 4 dager. Da kan det også bli tid til å diskutere møtevirksomheten i lokalforeningene, og på den måten utveksle meninger og erfaringer som kan komme disse til nytte. En forlengelse av landsmøtene med 1 eller 2 dager vil ikke innebære store merutgifter. Det vil innskrenke seg til oppholdet pr. døgn/pr. delegat, reiseutgiftene er jo de samme.

Jeg mener også at 3 år mellom landsmøtene er for lang tid, og vi bør ta opp til overveielse å gå over til 2-års perioder. Derved vil det bli lettere å få villige kandidater til verv i Forbundsstyret - mange kvier seg for å binde seg for 3 år - og da vil heller ikke sykdom/dødsfall blant styremedlemmene få så store konsekvenser. De her nevnte konsekvenser er vel noe som forslaget fra Oslo Telepensjonistforening - om valg av 2 varamenn for hvert av hovedstyremedlemmene - mente å gardere seg for. Dette forslaget fra Osloforeningen, ble ikke realitetsbehandlet, men ble i likhet med andre forslag som berører vedtektene, oversendt til det nye Forbundsstyret.

Når det gjelder kandidater til Forbundsstyret på landsmøtet i år, hadde valgkomiteen store vanskeligheter med å få kabalen til å gå opp, men når deres forslag forelå, gikk valget hurtig og greit.

Når vi etter en forhåpningsfull god, varm sommer tar fatt på høst- og vintersesongen i lokalforeningene, vil det bli aktuelt å engasjere seg i de 2 spørsmålene jeg her har tatt opp. Jeg håper da at lokalforeningene sender uttalelser om dette til Forbundsstyret, og gjerne også som innlegg til "Telepensjonisten". Innlegg fra enkeltpersoner til vår avis vil også være ønskelig.

Med ønske om god, varm sommer til alle

Trygve Raastad

Referat fra pensjonisttur til Alexandra hotel i Loen 15. - 18. mai 1988.

Søndag 15. mai kl 0900 startet 3 fullastede busser med forventningsfulle pensjonister fra Trondheim på tur til Loen. Ca. 25 stk. av disse tilhørte Televerkets pensjonistforening i Trondheim.

Det var solskinn og løvsprett, -og oppover Melhus og Gauldal var det nysådd åker og eim av vår.

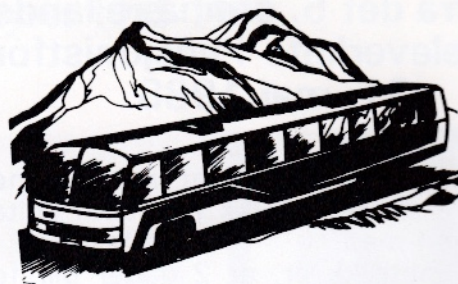
Jeg lurte på om enkelte Trønderpatrioter tenkte som så at: "Ingensteds kan vel være vakre enn Trøndelag en slik vårdag." Men få av oss drømte vel om hvad vi skulle få se på denne turen, og jeg skulle gjerne høre hvad patriotene hadde å si etter hjemkomsten.

Vi passerte Dovre med vindstille og azurblå himmel og kritthvit Snøhetta. Kaffepause på Frics kafé på Dombås, og så bar det videre nedover til Otta, - vi hadde det travelt med lang kjøring foran oss. Svingte så av i retning vest, oppover Ottadalen, passerte Vågå og Vågåvann blikkstille og klart, og kom fram til Lom hvor vi først besøkte steinsenteret og enkelte gjorde en liten handel. Så var det deilig lunchtallerken på det gamle anerkjente Fossheim hotel.

Vårtegnene såsom løvet og pløyde marker skiftet etterhvert som terrenget og høyden varierte, og øverst i Ottadalen var det bare hvite omgivelser.

Men de virkelig store overraskelsene begynte vel etter at vi passerte Grotli og tok fatt på Strynefjellet. Det ene digre fjellet etter det andre kom til syne, høyder på 1800 - 1900 m.o.h. Og i dalene mellom disse hang det isbreer, såsom Skridulaupen og Sikkilbreen som er armer av Jostedalsbreen, og små og store fosser styrtet utover fjellsidene.

Veien gikk stadig nedover i kroker og svinger, og med sola midt imot tror jeg sjåføren vår, Ragnar, hadde en stri tårn. Men vi andre følte oss trygge med han ved rattet, og vi vred halsen og snudde hodet i alle retninger og kunne nærmest ikke få sett nok. Så blev det etpar tunneller på tilsammen 11 km, vi passerte Videseter, og stadig nedover, og ved Oppstryn var det atter vårgrønt og løvsprett. Så tok vi fatt på fagre Stryn, og ca. kl 1800 var vi framme i Loen, slitne og varme, og innlosjerte oss som "dollarturister" på Alexandra hotel. Luksus fra første trappetrinn, dusj og herlig middag. En enestående dag var tilende.

Mandag 16. mai. Samme fine været og nesten alle blev med på dagens utflukt som gikk til Vestkapp. Vi startet litt over 0900 og tok veien via Stryn frem til Hornindalsvannet og her var veien temmelig smal og gikk enkelte strekninger gjennom tunneller. Vi fikk opplyst at Hornindalsvannet ikke er brevann, derfor er det så klart og blankt, og det er Vestlandets største innsjø og Europas dypeste, og hele 541 m. dypt. Mye skog langs vannet, hvitveis i alle bakker og løvet nesten fullt utsprunget. Ja slik blev det forresten hele dagen.

Vi kom frem til Nordfjoreid som var et stort og vakkert sentrum med kjent møbelindustri. Overalt jordbruk, sau og lam og frukttrær, og ikke å forglemme Fjordingene. Vi så skilt som viste vei til Fjord-hest-senteret.

Og hele dagen fosser nedover fjellsidene og høye fjell med sne på toppene. Vi merket oss Hornellen som hadde et karakteristisk utseende, en slags nese som pekte rett til værs.

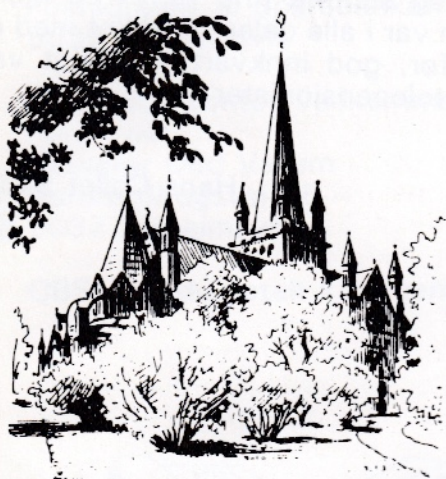
Da vi nærmet oss Måløy skiftet landskapet mere til flatt fjellterreng, men med løsrevne kjempesteiner som var strødd utover en gang i tidenes morgen. Det var ikke snø her - vi nærmet oss havet.

Inn til Måløy førte en flott bru over et sund, og selve byen lå i en skråning og så ut som den var bygget på stein og grunnmur, men innimellom var det nydelige haveflekker. Måløy er landets største eksporthavn for fersk fisk.

Kjent for Måløyraidet under 2. verdenskrig. Vi så en statue av kaptein Martin Linge og kaptein Linges hotell. Men vi måtte videre og satte kursen mot Selje. Her gikk veien hele tiden langs fjorden og fjorden hette Sildegapet. Ved Selje tok vi en smal vei, meget smal, fjellvei over et høydedrag, og kom ned til en annen fjordarm, like vakker og fruktbar som den forrige. I det fjerne så vi en høy sukker-topp av et fjell med en Tele-mast på toppen. Ragnar spurte oss: Det er da vel ikke dit dere har tenkt å dra? Vi var visst enige om at det måtte være umulig. Men tro det eller ei, en halv time senere stod vi der oppe. Dette var altså Vestkapp. Et fantastisk skue utover havet, båtene der nede så ut som fluer. Foruten

Televerkets brakke var det bare ett hus der og det var en koselig liten kafé hvor vi fikk servert kokt laks, dessert og kaffe.

Så gikk tilbaketuren omtrent i samme rute og vi fikk repetert alle de vakre synsinntrykkene. Hjemme ved hotellet i passe tid til en dusj og en pust før vi møttes til middag i den nydelige spisesalen. Og så var det dans etterpå.

17. mai opprørt med truende skyer og tåke over de høye fjellene som omgav hotellet, og fjellene heter Skåla 1843 m.o.h. Lafjellet 1400 m.o.h., Kvitfjell, Raksfjellet og Auflem, mektige saker. Og midt mellom slike høyder lå Alexandra som en hvit perle ved den blågrønne Loenfjord, en arm av Nordfjord. Ekstra god frokost, musikkorps i hallen, festkledde folk i bunader, både betjeningen og pensjonistgjester fra ymse daler og bygder. Mange valgte å se TV-reportasjen fra 17. maifeiringen i landet vårt, mens andre tok seg en spasertur mellom regnskurene. Tidlig lunch og så var det gudstjeneste i kirken kl 1300. så startet et lite barnetog ved kirken til hotellet hvor det løste seg opp, og musikken, barn og voksne fra bygden inntok hotellet og fikk bevertning. Riktig feststemning. Sjåføren arrangerte busstur innover langs Loenvannet, dit hvor rasulykkene har vært, og etterpå tur til Olden og et glimt av Briksdalsbreen. Om kvelden fikk vi deilig treretters festmiddag, og etterpå selvfølgelig dans i den flotte festsalen, både gammeldans og ytterst moderne for de mange meget unge som var der. Altså en 17. mai litt anderledes enn de fleste av oss er vant til å feire i Trondheim.

18. mai.

Hjemreisen startet kl 0900, etter samme ruten som vi ankom, men været var ganske anderledes. Oppe ved Grotli var det nysnø, så bjerkekrattet var pyntet som til julefest. Vi hadde kaffestopp på Fossheim, lunch på Müllerhotell på Otta, og en liten luftepause på Oppdal hvor det var surt og kaldt. Ankom rutebilstasjonen kl 1730 i gråvær og kaldt Trønderregn, men vi var enige om at turen hadde vært fantastisk.

Trondheim 20. mai 1988

Liv Tessem
(sekr.)

Septembersol

Kilde: Arne Passche Aasen
Utvalgte dikt

Septembersol-

*Den står og lyser stille
som om den intet ville...
Dens blanke smil, dens gylne prakt
er uten varme, uten makt.
Den står og ser at bjerken blør,
at liv her ned dør og dør.*

Septembersol-

*Den kysser mildt, bedrøvet
det gule, syke løvet.
Den eier ikke trøst å gi,
når den går bort, er alt forbi.
Den står der som en venn som ser
at her er ingen redning mer.*

Septembersol-

*Den slynger sine flammer
kring slanke bjerkestammer.
Den vil at bjerk og asp og lønn
i dødens stund skal være skjønn.
Så kommer stormene fra hav
og kler den døde sommer av...*

Hoppla vi lever

Det er nærmest blitt fast regel at Televerkets pensjonistforening arrangerer en sommertur for medlemmene. I år gikk turen til midt-Troms og Senja i dagene 20. til 23. juni, med Finnfjordbotn som base. Tilsammen var det 23 deltakere. De fordelte seg med 10 fra Harstad, 9 fra Narvik, 2 fra Tovik og 2 fra Lødingen.

Husvære var bestilt på Finnfjordbotn videregående skole. Den mottagelse og gode service som blir oss til del skaper en god stemning og trivsel fra første stund. Noen bedre innkvartering kan neppe oppnås. Dertil bidrar verten - Bjarne Dalhaug - med tilrettelegging av turene utover Senja, og deltar som kjentmann og reiseleder. Han er grunnkjent i området, og har evne til å gjøre turen interessant og trivelig.

Denne gangen var målet Sørsenja. Været var strålende med vindstille og sol fra klar himmel alle dager. Vi kjørte gjennom Ånderdalen nasjonalpark, og besøkte Senjamuseet på Hof-søy syd for Stongelandseidet. Bygdetunet på Hofsoya er et område med spor etter mennesker gjennom 3 000 - 4 000 år. Her er flere steinaldertufter og en jernalderboplass som er datert ca. 2 000 år tilbake i tiden. Dertil flere gravhauger fra jernalder og vikingtiden. Bygdetunet er en vanlig nordnorsk kystgård som viser utviklingen av kystkulturen. Av båtsamlingen er fembøringen "Marcus Thra-ne" mest kjent.

"Borterstua" er en bygning fra 1860 åra. Den inneholder utstilling av bruksgjenstander fra fiske, kystbruk og spesielle gjenstander fra kvinners virke i eldre tider samt mange foto.

"Heimerstua" er bygd i 1870 åra. Her står gården slik den var brukt da den ble bygd og langt inn i dette århundre. "Gammelstua" viser handkvern og det som har tilhørt til baking på den tid.

Om kveldene var det ekstraserivering og sosialt samvær. Den første kvelden orienterte formannen om virksomheten og refererte en rapport fra siste landsmøte i forbundet. Andre kvelden trådte damene til med utlodning. De hadde samlet mange gjenstander, så de heldige vant flere gevinster. Etterpå underholdt han Peder med opptreden og historier i stor stil, så det var ikke noen som fikk anledning til å kjede seg i den forsamlingen.

Siste dagen startet rolig og avslappet da det var god tid og samme fine været på hjemreisen. Turen var i alle deler vellykket med en hyggelig sjåfør, god innkvartering, fint vær og opplagte telepensjonister.

Hans Collet Skog

Limerick

*En Telepensjonist i Stavanger
tenker ofte tilbake med anger,
på det han gikk glipp a' -
når jentene stripa -
og alt han av slo - så mange ganger.*

*En Telepensjonist i Kragerø
gjorde "haneben" til en bagermø.
Han hadde ikke hell,
for Dama sa: "Go'kvell,
jeg tror heller jeg går - og baker brø'.*

*En Telepensjonist i Halden
har stadig problemer med galden,
Han har prøvd med en kur,
men han er like sur,
for plagen - den sitter der - pal den.*

*En Telepensjonist i Drammen
var på fisketur med madammen.
Det var plenty med fisk,
men de tok for stor risk:
De fisket til de sank - med prammen.*

Trygve Raastad

Opplysninger om Televerkets pensjonistforbunds postgiro-nummer og bankkontonummer

Televerkets pensjonistforbunds postgiro og bankkontonummer er følgende:

Postgironummer **2 12 70 41**
Bankkontonummer **3625 8230439** Spare bank Vest

Postadresse til Sparebanken Vest er:
5037 Solhemisvik

For begge kontos vedkommende er disse notert på:
Kasserer Odd Vallem
Nordre Skogsvei 46
5037 Solheimsvik

OBS: Har **du** betalt kontigenten?

Telefontreff?

Forbundets leder er å treffe på fast kontortid:
1.mandag i hver måned på Kongsberg Telesenter (03) 73 31 00 fra 12-14

Bergensforeningen- er å finne på
tlf (05) 69 80 00 man-tirs-onsdag

Trondheimsforeningen- når du på
tlf (07) 54 30 66 torsdag etter kl. 1200.

Osloforeningens telefon (Bestorpstua) **alle ukedager 1000-1500.**

Sikrest for beskjed er: tlf (02) 41 91 92

Kasserer tirsdager 1100-1300.

Vi ber også foreningene om å melde om når de har kontortid og hvor de da treffes. Det er meningen at vi skal ha en fast spalte i den forhåpning om å kunne holde bedre kontakt.
Se også meling om leders kontortid!

Meldinger av ymse slag:

Osloforeningen:

Vi minner medlemmene om at det er en selvfølge å ta **vakter** i Bestorpstua når vi er så heldige å ha en møteplass.

Gjennom årene har de samme medlemmer "gått igjen" til stadighet. Vi har ca 400 medlemmer og en meget stor del er yngre, nye medlemmer. Vi ber om at disse melder seg og avlaster oss noe. Skulle det fortsatt bli problemer må vi jo ty til plikttjeneste og kanskje innføre prøvetid for å oppnå medlemskap! Godene her i livet skaper vi selv.

02-42 56 36

Oslo-foreningen vil minne om Kontakttelefonen og ber de som ønsker kontakt melde fra, samtidig som vi minner om at de som har sagt seg villige til å være kontakter må føre seg inn i "Kontaktboka" som ligger i Bestorpstua.

Adresseringen

Telepensionisten sendes ut etter et kartotek som er satt opp distriktsvis. Det er sortert etter postdistrikter. Når vi mottar rettinger o.l., meldinger er derfor viktig for oss å ha postnr. og nøyaktig adresse for å få hurtig ekspidering. Det gjelder også når gammel adresse skal rettes. I enkelte tilfeller viser det seg at medlemmer bor utenfor det distrikt foreningens betegnelse skulle tilsi. Prøv å få med dette i meldingen så hjelper det noe på farten i ekspideringen av bladet.

Vi skal fra 1.1.89 gå over til å få alle medlemmer over på kasett og har begynt så smått med dette. Det er en forutsetning at vi da kan få kontrollert alle adresser før "nyordningen". **Av den grunn ber vi om at alle foreninger sender lister hvor postnummer er påført - og at disse er så nøyaktige som overhodet mulig.** Vi er klar over at det er svært mye flytting i samband med sykdom eller forandrede familieforhold, men hvis vi hjelpes ad vil både mottaker og sender være fornøyde.

Tusen takk til Osloforeningen for oppmerksomheten på min 70 årsdag 19.7.88

Håkon Håkonsen, Tomter

BJÆRKEN

Olaf Bull

Og vintren stunder til, de første skjærver
av fagert isglimt lyser mellom stener,-
og høit i luften
ser jeg et bjærketre, som spiler sine nerver,
det høie brus av trætte, triste grener!

Op over skogene staar bjærken kold,
og fra det høie skumrer den i vold
en himmel, violet som kvindedrømme,
der strømmer gjennom grenene og væver
sit yndefulde ingenting
ned i den tørre krone, saa den lever--
Dens omrids falder væk, men med et smil
staar stammen, krøket bakom kronens strømme,
og fryser til, i bitterhet og tvil,
for i oktober
har ingen nogen ret, og ingen haaber.

Men jeg fornemmer,
du mørke bjærk, hvad dine grener gjæmmer!
for hun, den dype, violette luft,
hun hvisker i din visnede fornuft-
ja hun, som uten rædsel lægger ind,
i livets tørre legeme sin kind,
hun nynner lavt, at bakom skyggekjolen
har hun bestandig ilinger av solen,
at nu i denne kveld hun bare ligner
en farve av det foraar, som velsigner,
men hvisker videre, paa dødens vei,
at det er vaarer forut, nok for dig,
at **du** staar stille, med din rot begravet,
men **hun** er fri, og ute ser hun havet,
det store hav, som dufter og som flommer,
rundt hele verden med sin salte sommer!

Mot stammen vil jeg bøie mine arme,
og panden, som er grublende og graa-
velsignet være jeg, som ser dig staa
med kronen, gjennomstrømmet av det blaa-!
Som ser, at ned sin fine legemsvarme,
der fylder dine grener uden vegt,
tar hun din sorte stamme, dine arme,
din store skjæbne i sin varetægt--
Du tviler, mørke bjærk, du sturer nu,
men jeg forstaa, og det skal ogsaa du,
du skal forstaa det, naar i foraarstunden
tilbake i sit rike hun er runden-
Naar hun er veket i det lyse hvælv,
og varmt gaat over i en vaarsky rødme,
da staar du reddet ved den vilde elv
og grønsker i din sommerlige sødme!

Attraksjon

Nå kan du komme inn, Per, så skal du
få se en pen liten lillesøster som storken
er kommet med, sa jordmora.
- Jeg vil heller se storken, sa Per.

- Er De fra Valdres, frøken?
- Nei, fra Telemark.
- Jaså, Hvilken del?
- Hele kroppen!

En mann var på auksjon og bød på en
papegøye. Budene falt livlig, og fuglen ble
kjempedyr. Da han nå endelig hadde fått
tilslaget, spurte han auksjonarius:

- Kan den nå tale da?
- Om den kan! bemerket auksjonarius,
- det var den som bød over Dem hele tiden.

- Hr. Smith, De har da noen kraftige,
pene tenner, er det virkelig Deres egne
alle sammen?
- Ennå ikke, jeg har den siste avbeta-
ling igjen!

Klipp til orientering

Ble nektet å snakke om pensjonistrettigheter

Kilde: Tønsberg Blad 16 mai 1988

Tønsberg: - Jeg ble regelrett nektet å holde et avtalt foredrag på et møte hvor jeg var høytidelig invitert. Trodde ikke sånt var mulig her i landet, og jeg er både rystet og sjokkert, sier Irene Nordmo til Tønsbergs Blad. Søndag ble hun nektet å tale på et møte for postpensjonister i Buskerud, og hun mener at dette skjedde etter press fra LO-hold.

Det var Buskerud-avdelingen av Postfolkenes Fellesforbund som sto bak møtet på Lampeland, nord for Kongsberg der formålet var å starte en pensjonistforening for postfolk i Buskerud. Nærmere 30 mennesker deltok på møtet, deriblandt åtte postpensjonister fra Vestfold, der man allerede har en slik pensjonistforening.

Jeg var invitert til å holde foredrag for lang tid tilbake, noe som senere også er bekreftet med en påminnelse. Jeg dukket opp til avtalt tid, men ble etterhvert presentert en forklaring at arrangøren trodde jeg skulle snakke om skattereformer og konsekvenser for pensjonister, siden jeg er ansatt i skattetaten. Jeg var med på åpningen av møtet, sang "Fagert er landet" sammen med deltagerne, og jeg så at arrangøren kviet seg for å si fra om at de ikke ønsket at jeg skulle snakke om statsansattes pensjonistforhold. Jeg mener dette skjedde etter press fra Statstjenestemannskartellet, og at arrangøren rett og slett ikke våget å slippe meg til.

Undertrykkelse

Jeg trodde ikke sånt var mulig i Norge. Man tillot ikke voksne mennesker ble gitt saklig informasjon. Dette er jo en undertrykkelse av ytringsfrihet, sier en opprørt Irene Nordmo, som er leder for Aksjonskomiteen for statsansattes pensjonistrettigheter.

Arrangøren forsøkte å gi de 30 deltagerne på møtet inntrykk av at jeg ikke hadde anledning til å være tilstede på møtet, noe jeg måtte be om ordet for å korrigere. Reaksjonene på hendelsen var naturlig nok meget sterke, og møtet ble forsinket med over en time.

Etter hva Tønsberg Blad forstår har arrangøren blitt utsatt for press for å hindre at den stadig mer fremgangsrike Nordmoaksjonen fikk slippe til på møtet.

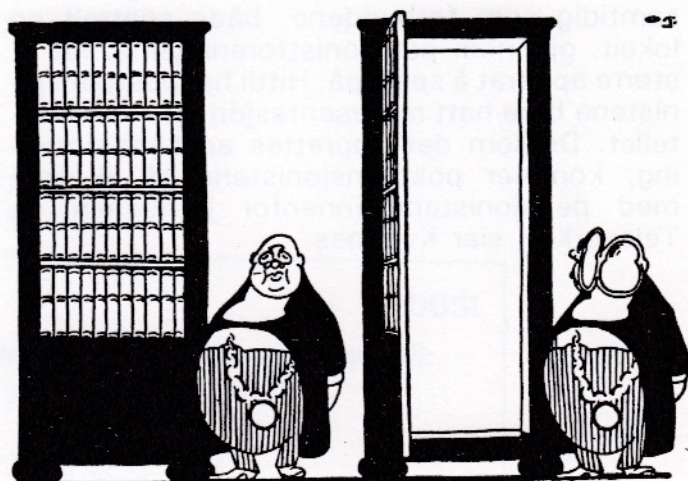
Overreaksjon

Jeg beklager det som skjedde, og må nok legge litt av skylden på dårlig kommunikasjon på forhånd. Vårt formål var å starte en pensjonistforening og vi trodde Nordmo skulle snakke om skattereformer og virkningen for pensjonister. Hun ønsket imidlertid å snakke om aksjonskomiteens arbeid og foreta en innsamling til den. Det ønsket ikke vi, og når hun ikke fikk holde hele sitt foredrag valgte hun å forlate møtet, sier lederen av Postfolkenes Fellesforbund i Buskerud, Stig Rønning, som var møteleder.

Han beklager igjen det som skjedde på møtet, selv om han synes Irene Nordmo overreagerte. Vi forklarte deltagerne det som skjedde, og Nordmo fikk også ordet for å gi en forklaring, før hun forlot møtet. Rønning legger til at møtet munnet ut i dannelsen av en pensjonistforening for postansatte i Buskerud.

Siste nytt om pensjonene:

Saksbehandlere av årgang 1988

Modern bildning.

Teckning av Jacobsson i Naggen 1916.

Postpensjonistene får landsforening?

Kilde: Bladet Posthornet nr. 7/88

En landsomfattende forening for postpensjonister kan bli en realitet om ikke for lang tid.

Arbeidsgruppen som Postfolkenes Fellesforbund nedsatte i vinter, har nå lagt fram et forslag til organisasjonsmodell. - Vi har laget en modell med utgangspunkt i de faktiske forhold rundt om i landet. Bildet er noe brøket. Derfor er modellen gjort mest fleksibel, sier Jan Inge Kvistnes, Fellesforbundets representant i arbeidsgruppen.

Styret i Fellesforbundet skal nå behandle forslaget og ta stilling til prinsippene, før vi går ut til kretsene og ber om deres hjelp til etablering av foreninger ute, sier Kvistnes. Han regner med Fellesforbundet vil kunne behandle saken før ferien, og at det i løpet av høsten kan innkalles til en landskonferanse for konstituering av Postpensjonistenes Landsforening.

Det tas sikte på at foreningen skal ha lokale avdelinger i postområdene eller postregionene. Det heter i forslaget til organisering at foreningen til fremme av sitt formål skal samarbeide med Postfolkenes Fellesforbund, og ha sitt holdepunkt knyttet til Statstjenestemannskartetlet.

- Postpensjonistene er opptatt av å få en nærmere tilknytning til organisasjonene for å få større innflytelse over saker som angår dem, samtidig som forbundene, både sentralt og lokalt, gjennom pensjonistforeningene, får et større apparat å spille på. Hittil har postpensjonistene bare hatt representasjon gjennom Kartellet. Dersom det opprettes en Landsforening, kommer postpensjonistene på lik linje med pensjonistene innenfor jernbanen og Televerket, sier Kvistnes.

Hellig harme

Etter et dikt av Erik Karlfeldt

Kilde: Arne Passche Aasen
Utvalgte dikt

*Legg trygt og tungt din hånd på bordet
og stans de fete frasers flom.
Bød rettferd deg å gripe ordet
- da sloss du for helligdom.
Der urett skjer, vær mektig vred.
Det er en ussel skikk og sed
og spare dem som gjør fortred.*

*Du så den grå, forknytte tigger
som ydmykt tryglet om en slant.
Bruk du et språk med harde pigger
så det du si'r blir sunt og sant.
I denne verden, djevlesk dum,
går mangen mann med ryggen krum
- gi hellig harme pusterum!*

*En dag er du som morgenvinden
som blåser opp til heftig strid,
den neste er du om som kvinnen
og mild som kveldens skumringstid.
Om selv du høster hugg og sår
skal barn og kvinne der du rår
få ly og vern mot vonde år.*

Tror jeg skal gjøre et bankran

Kilde: Arbeiderbladet 11.8.88

Det er av og til jeg tenker, hvordan blir min alderdom. Selv er jeg en pensjonist som heldigvis har god helse, bortsett fra føttene.

Så er det blitt lovet gull og grønne skoger. Jeg går og besøker mange eldre, og skal gjøre det så lenge jeg orker. Men nå begynner jeg å stusse litt - når jeg ser hvordan langtidsfanger har det - narkokonger og spritkonger!

Tror jeg skal gjøre et bankran. De fakker meg nok med en gang, får jeg håpe, på grunn av mine dårlige føtter. En langtidsfange har det jo så godt, og jeg får nok eget rom (celle), får spise fin middag på et sted finere enn noe sted jeg har vært. Kanskje få komme til Løgo land og København, hvor jeg heller ikke har vært.

Kan myndighetene bytte om slik at fangene kan komme på aldershjem og eldre i fengsel. Da får de hjelp til å spise og slipper å legge seg kl. 17.00. Begge steder er jo til oppbevaring.

Ruth Amundsen

Vært å vite

Derfor virker medisin forskjellig

Kilde: Bladet Illustrert vitenskap

En liten genfeil er muligens årsaken til at den samme medisinen ikke virker likt på alle.

5-10 prosent av alle mennesker har en medarvet genfeil, som først viser seg når de tar en bestemt type medisin.

Denne feilen gjør at de ikke har nok enzymet p450dbl, som skal bryte ned medisinen i kroppen. Da kan medisinen bli livstruende istedenfor helbredende. Genfeilen ble oppdaget da noen vitenskapsmenn tok små doser blodtrykksmedisin under et forsøk. Tre av dem fikk plutselig et alvorlig og faretruende fall i blodtrykket. Det viste seg at de hadde genfeilen som gjorde dem ute av stand til å produsere p450dbl.

Blodtrykksmedisin er ikke det eneste preparatet som kan gi slike bivirkninger.

OBS!

OBS!

Vennligst send eventuelle adresse- og telefonendringer til:

TELEPENSJONISTEN

Kongens gate 21

0153 OSLO 1

Husk å melde både gamle og ny adresse

RETURADRESSE:
Kongensgt. 21
0153 Oslo 1

.....

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Her møter du venner og kollegaer, oppfrisker gamle minner fra tidligere år. Programmet varierer i de forskjellige foreningene. Du finner lokalforeningens leder/og -adresse på side 2.

Ta kontakt med din lokale forening eller skriv direkte til Televerkets pensjonistforbund:

Kongensgt. 21,
0153 Oslo 1
Tlf: (02) 40 61 43

INNMELDINGSBLANKETT

TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND
TELEFON (02) 40 61 43
Kongensgt. 21 0153 Oslo 1

Etternavn: _____ | Fornavn: _____

Fødselsår: _____ | Dato: _____

Adresse: _____

Postnr: _____

Telefon: _____

Jeg melder meg inn i Televerkets pensjonistforbund

Dato 19

.....

Underskrift